

ΓΕΙΑ

χαρά στους Πειραιώτες Δημοτικούς συμβούλους και στὸν λεβέντη τὸ Δήμαρχό τους. Νὰ μᾶς ζήσουν όλοι πέρα, πάρα. Μὲ τὰ μασκαροκαμώματά τους και τοὺς τραχυπουκόκαυγάδες τους μᾶς ἀπίδειξαν οἱ ἀνθρωποι πῶς ἔχουν ὅλα τὰ προσέντα νὰ γίνουν καὶ βουλευτές και ὑπουργοὶ ἀκόμα, ἀφοῦ μάλιστα ἔγινε ὑπουργός κι ὁ Λεβίδης πᾶς δὲν κατάφερε ὅτι λόγου τους καταχέρανε!

Γιὰ τὸν κ. Δαμαλέζ πιὰ, τὸν Πειραιώτη Δήμαρχο, ποὺ βάζει τοὺς μπράσσους του νὰ ἔντλαφορτώνουν τοὺς αυμβούλους, οὔτε λόγος νὰ γίνεται. Αύτὸς και Πρωθυπουργός νὰ γίνει, λίγο θὰ τοῦ είναι πάντα.

ΣΥΣΤΗΘΗΚΕ

Δῶ κ' ἔνα μῆνα ἔνας σύλλογος, ή ἔνα «ἀδερφό τοι» — καθὼς πολὺ σωστά τόντο θέλεις ὁ κ. Πάλλης — μὲ τὸν τίτλο «Ἐταιρία τῆς Ἐθνικῆς Γλώσσας καὶ μὲ σκοπὸ τὸ ἔπειρωμα τῆς γλώσσας μας τῆς δημοτικῆς». Πρόεδρος τῆς «Ἐταιρίας είναι ὁ φίλατος ποιητὴς Μαλακάσης καὶ σύμβουλος οἱ κ. κ. Κ. Χατζόπουλος, Στασινόπουλος, Περφύρας, καὶ Μάτσας.

Ἡ «Ἐταιρία θὰ πασκίσει νὰ ξεριζώσει τὴν μωρὴ ἰδέα πούχει, ὁ κόσμος γιὰ τοὺς δημοτικούς θεωρῶντας τοὺς ἀγράμματους καὶ προδότες τοῦ «Ἐθνους — μ' ἀλλα λόγια ὁ σκόπος τῆς είναι περισσότερο κοινωνικὸς παρὰ φιλολογικός». Ἡ «Ἐταιρία θὰ βγάλει, μαθαίνουμε, κ' ἐφημερίδα δική της, καὶ θὰ φροντίσει μ' αὐτήν, καθὼς καὶ μὲ διάφορα ἄλλα μέσα, βιβλία, δημόσιες διάλεξες κλπ. νάνοβει τὰ μάτια τοῦ κόσμου καὶ νὰ τοῦ ἀποδέξει πῶς ὁ ἀγώνας γιὰ τὴ δημοτικὴ γλώσσα, είναι ἀγώνας Ἐθνικῆς ποὺ πρέπει νὰ τὸν ἀγκαλιάσει ἀλάχερο τὸ «Ἐθνος γιὰ νὰ βγάλει ἀπὸ τὸ λαό τὸν πόνον τασκαλισμό καὶ νὰ δεῖ κι αὐτὸν μέρες φωτεινές κ' εντυχισμένες.

Γιὰ κάτι τέτοιο, θαρροῦμε, ἀγωνίζεται κι ὁ «Νουφλάς» διὸ χρόνια τώρα. Γι' αὐτὸν κ' ἡ χαρά του είναι μεγάλη ποὺ μὲ τὴ σύσταση τῆς Ἐθνικῆς αὐτῆς «Ἐταιρίας ἀποχτάει τέτοιους δυνατοὺς κ' εἰλικρινεῖς συμμάχους κι ἀδηγούς.

Ο κ. Πάλλης μᾶς γράφει, πῶς ἀν τοῦ χρειάζεται, Ρητὸ τοῦ «Ἀδερφάτου», ἃς βάλει

στὴ βουλλὰ τοῦ τὴ λέξη ΘΥΣΙΑ, γιατὶ μὲ θυσίες μονάχα οἱ τέτοιοι ἀγῶνες πετυχαίνουνε.

ΠΟΛΥ

Βιαστικὴ μεταρρύστηκε καὶ βιαστικὰ τυπώθηκε στὸν περιστρέψαντος «Νουφλά» τὸ ἀρθρὸ τοῦ Ψυχήρη ἀπὸ τὸ «Χρόνο», καθὼς μᾶς ἥρθε τὴν τελευταῖς στιγμῆς γι' αὐτό, ἐδῶ κ' ἐκεῖ, ἡ μετάφραση χρειάζονταν κάποιο δούλεμα, ποὺ σωστὰ νὰ δίνει τὸ νέοντα τοῦ καλοδουλεύματος πρωτότυπου. «Ἐπειτα τριπλάσανε καὶ κάποια λαθήκαια ποὺ εἴκολα καταλαβαίνουνται. Ο μόνος παρέγγαρχος ποὺ πρέπει νὰ ξανατυπισθεὶς θρίσκεται στὶς γραμμούλες τοῦτος:

«Καὶ πολὺ σημαίνει νὰ γνωρίσουμε τὶ ἀναπάντεχο μπορεῖ νὰ συνεισέρῃ μὲ τὴ φιλολογία του, καὶ τὶ ἀπὸ τὸν ἀνθρώπον μπορεῖ νὰ μάθῃ στὶς διάφορες φιλολογίες ὁ λαός κύτῳ πτλ. κτλ.»

ΤΑ ΣΧΑΡΗΚΙΑ

Στὴ σκηνὴ τοῦ ἀλεργοῦ μου

Στὴν ξεντιάς τὰ τρίστρατα
Παντέρηρος γυρνῶ, βουβός, σδυσμένος,
Κανεὶς δὲ συμπονεῖ στὴ θάλψη μου,
Ξένος κι δύ πόγ...;

Μὲ τὴν καρδιά μου σύντριψα

Στὴ φωκικά μου κάμαρα γυρίζω,
Χίλιες τὸ νοῦ μου ιδέες τυράγονον,
Μέρες παλαιοῦ θύμοματος καὶ δακρύζω.

Καὶ κεῖ ποὺ ἡ σκέψη μου σ' ἔσε

Σταμάτησεν, ώγε, κι ἀλυσδοδέθη,
Φαρμακεψὶ μοῦ φέρουνε γραφή,
Μαχαίρι, ποὺ τὰ σωθικά μου ἀλέθει.

Κ' ἔνθ μου κοβέται η πνοή

Καὶ πληρινεῖ στὰ μάτια μου τὸ δάκρυ,
Σὰν εἶδα, πῶς καὶ δύ μᾶς ἀδηδεῖς

1904.

ΠΕΥΚΟΣ ΟΡΕΙΝΟΣ

Μὰ ἀν δὲ μ' ἀκούνι σινγγενεῖς, ποιὸς τότε θὰ μ' ἀκούσῃ;

Πιστὶ δποιος; μὲς στὸ σπίτι του εἰνδύντρας τιμημένος;

Αὐτὸς καὶ δίκιος θὰ φανῇ καὶ μὲς στὴν πολιτεία.

Καὶ τέτοιος δινθρωπὸς θαρρῶ, πῶς βέβαια θὲ νὰ ξέρῃ

Τὸ ἴδιο κακλά νὰ κυβερνῇ, κακλά νὰ κυβερνέται.

Κι' καὶ πάλι καποτε βρεθῆ στὴν τρικυρία τῆς μάχης,

Πῶς θὲ νὰ μείνῃ σύντροφος πιστὸς κι ἀντρειωμένος.

Μὰ δποιος τοὺς νόμους τοὺς πατέρων, ή θέλει νὰ προ-

[ταῦρη]

Σ' ἔκεινους δποιου κυβερνοῦν, ἐμένα δὲ μ' ἀρέσει.

Μὰ ἔκεινουν ποὺ τὸν ἔστησε φυλὰ ἡ πολιτεία,

Καὶ στὰ μικρὰ νὰ τὸν ἀκούνι καὶ στὰ μεγάλα πρέπει.

Κ' είναι κακό χειρότερον ἀπὸ τὴν ἀναρχία;

Αὐτή, καὶ πολιτείες χαλνῆται κατηνά, σπέτια ρημάται.

Αὐτή, τὴν ἀτιμη φυγὴ γεννᾷ μέσα στὴ μάχη.

Αὐτή δποιος είναι φρόνιμος, τὸν σώζει ἡ πειθαρία.

Γι' αὐτὸν νὰ ὑπερσπίζεται πρέπει κανεὶς τὴν τάξη,

Κι' οὗτε νὰ τὸν νικῆται ποτὲ κανέναν μιὰ γυναῖκα.

Μὰ ἀν πρέπη νὰ ξεπέσωρεν, δὲς πέσωμε ἀπὸ δύντρα.

Κι' ἕς μῆ μᾶς ποῦν ποὺ ἀδύνατους ποτὲς ἀπὸ γυναι-

[κες!]

Κορυφαῖος

*Αν δὲ γελοιομαί τώρα ἔγω, ἀπὸ τὰ γερχτεῖα,

Μου φαίνονται σὲ φρόνιμα πῶς είναι αὐτὴ ποὺ λέγεται.

Αἴματα

Πατέρω, οἱ θεοὶ τὸ λογικὸ χρήζουν στοὺς ἀνθρώπους, Απ' τὰ καλὰ τὰ πράματα καλύτερον ἀπ' δλα.

Καὶ πῶς δὲ λέει κατὰ σωτά, κι' οὗτε νὰ πῶ μποροῦσα,

Κι' οὗτε θὲ τεθέλα ποτέ. Μὰ κι' ἀλλοιος μέρος μποροῦνται

Μιὰ γνώμη νέχουνε καλή. Μέντι λειπον μοὺ πρέπει

Γιά σένα νὰ παρκτηρῷ τὸ λένα καὶ τὶ κάνουν

Κι' τὶ έχουν νὰ κατηγοροῦν. Γιατὶ δὲ λαός οσβάται

Μπροστά σου λόγια γιά νὰ πῆ δποι δὲ θὲ σ' ἀρέσουν.

Μά τέτοια πράματα μπορῶ ἔγω κυρκά ν' ἀκούω,

Πῶς εἰ πολίτες; κλαίγονται γιά ἔτούτην τὴν κύρη,

Πῶς γάνεται τῶν ἀδικιῶν γιά ἔργα δοξασμένα,

Αὐτὴν ποιῶν ἀθωάτερη ἀπ' δλες τὶς γυναῖκες.

Αὐτὴν δποι δὲν δημητεῖ τὸ φίλτατο ἀδερφό της,

Οπιώπεσε στὸν πόλεμο, γωρίς ταφή νά μείνῃ,

Καὶ τὰ ποιλιά καὶ τὰ σκυλιά τὶς σάρκες του νά φένε.

Καὶ δὲν τῆς πρέπει τὸ λοιπὸν χυνοῦν τιμὴ γιά ναύρη;

Τέτοια κρυφά παρέπονυ πάλινονται στὴν πόλη.

Ουως ἔγω, πατέρω μου, δὲν έχω κι' ἀλλο πράμα,

Απ' τὴν εὐτυχία σου γιά μὲ πιό τιμημένο.

Καὶ τ' είναι γεγαλύτερο γιά τὰ παιδιά στολίδι,

Περά πατέρες θαλερός; ή τὶ γιά τὸν πατέρα,

Παι' δὲ, τις έχει ἀπ' τὰ παιδιά; Λοιπόν μὲ στὴν

[ψυχή σου,

Κ' έσον πατέρα, μὴν κρατής μιά διάθεση μονάχα,

τὸ τυπομηχανημα—στὸ γραφεῖο σου, στὸ σπίτι σου—κι' ἔπειτα νὰ στείλεις τὴν καρδέλλα στὸ τηλεγραφεῖο. Ὁ υπάλληλος χώνει τὴν καρδέλλα σου μέσα σὲ ἀρτοκίνητη μηχανὴ βολεμένη μὲ 2 κυλίντρους ἐνωμένους μὲ ἡλεκτρικὴ στήλη, ποὺ ἀπὸ κάτου τους μιὰ βουρτσίτσα, καθὼς γυρίζουν οἱ κυλίντροι, τους ἀγγίζει διάφρεσα κάθε τρύπας καὶ παράγει σπαστὰ ἡλεκτρικὰ κύματα ποὺ ἀνεβάζουν διὰ 400 τὸ δερτερόλεπτο. Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ μπει ἡ καρδέλλα μέσα στὴ βιοχάνη ἀλλῃ πιὰ δουλιὰ δὲ γεμίζεται. Τί γίνεται στὴν ἄλλη ἀκρη ποὺ μπορεῖ ἵστις νὰ βρίσκεται ἐκαποσταρίες μᾶλις ἀλέργα; Ἐκεὶ τὰ σημάδια ποὺ ἔρχουνται μὲ τὰ ἡλεκτρικὰ κύματα τὰ δίχουνται διὰ σημέρων, ποὺ τὰ διαφρέγματά τους πάλλουν σύφωνα μὲ τὰ κύματα. Γοὺς παλμούς τοὺς ἀρπάζει τότε ἐνα καθαρετάκι καὶ σαλέβαντας γλυνύρχ καὶ ἀνοικτὰ ἔχαγυρίζει, τὰ σημάδια σὲ καθηρὶ κι' ἐφοιοδιάβαστο γράψιν μο. Τοῦτο τὸ κατορθώνει μὲ μικρὲς ἀχτιδούσες ποὺ μὲ ἀράνταστη γλυπτορέδα ἐντιπηδοῦν ἢ τὴν ὅψη του ἀπάνου σὲ φωτογραφικὸ γαστή. Σὰ γίνεται ἡ δουλιά, τίποτα ἄλλο δὲ βλέπεις παρ' ἀρτίς τὶς μηχρούσικες ἀχτιδούλες.

Νὰ θίρια ἀλήθεια! Μὲ τὶς ἀχτιδούλες ἀρτίς γράμματα σταλμένα ἀπὸ γιλιάδες μᾶλις ἀλέργχ φωτογραφίζουνται μὲ γλυνόσαδα 40,000 λεῖξιν τὴν ὥρα. Μία μοναχὴ μηχανὴ εἶναι ἀρκετὴ νὰ φωτογραφίσει δίχις τὸ παραμικρὸ λάθος ἢ μπέρδεμα δουλιὰ 15 υπέλιγλων ποὺ δουλέονται τὸ τυπομήχανο ἀπὸ τὴν ἀρχικὴ ἀκρη.

Ο. Νομᾶς πρῶτος δίνει τὴν εἰδησην καὶ ξηγά τὸ καινούριο ἀρπάζοντα μηχάνημα ποὺ θάνατοτασθεῖ τὴν τηλεγραφικὴ τέχνη.

A.

"Ἄστεγμα λένε, πότε οἱ βουλευτές μας ποὺ ἐνήκουν σὲ ἕνα κόρμα δὲν ἔχουν τὶς 100 εἰδές, ἀφοῦ ἔλοι ἔχουν τὴν 100... νὰ φάνε.

Πᾶς τίποτε δέν 'ναι σωστό, παρ' δὲ τι ἔστι νορίζεις. Γιατὶ δύοις φρόνιμοι; Θαρεῖς μόνοχα α' τοις πῶς εἶναι, Πῶς ἔχει γλωσσαν ἡ ψυχὴ ποὺ δεν τὴν ἔχει κι' ἄλλος, Κούφιος αὐτὸς θὲ νὰ βρεθῇ, διταν τὸν ζεδιπλῶσαν. Μὰ δὲ μοῦ φάνεται ντροπὴ καὶ γιά σοφὸ κανέναν. Καὶ νὰ μαθαίνῃ καὶ πολλά, καὶ νὰ μήν τὸ τεντωρῆ. Στὰ ξεροποταρά θωρεῖς, ποὺ τρέχουν τὸ γειράδα. Πλός διπά δέντρα υποχωροῦν, σω̄σουν τὰ κλαδιά τους. Μὰ ἐκ τα ποὺ ἀντιστέκονται γένονται μὲ τὶς φίλες. Κι' α τα ποὺ δέν υποχωρεῖ μετα στὴν τρίχυρη, 'Αφοῦ τεντώσῃ τὰ παγίδες καλὰ τὸν καραβίο του, 'Αναποδογύριζεται κι' ἀνάποδα ἀφανίζεται. Μὰ ἀλλάξει τὴν 100 του κι' ἀφησει τὸ θυμό του. Κι' ἀν ἔχω κάποιο λογικό κι' ἔγως ποὺ είμαι νέος, Θ' ζειξίζει περισσότερο θαρεῖς γιάτι νὰ γεννοῦνταν Στὸν κόρμο κάθε ἀνθρώπος γιορμάτος φρονιμάδα. Μὰ ἀφοῦ κι' αὐτὸς δὲ γίνεται, καλὸ 'ναι νὰ μαθαίνῃ 'Απὸ τὰ στόματα αὐτωνῶν ἀπού καλὰ μιλοῦνε.

Κορηφαῖος

"Ω βασιλεῖ, εἶναι λογ· καὶ ἐσύ ἀπ' αὐτὸν νέος, "Αν λέγεις τίποτε σωστό, κι' ἔκεινος ἀπὸ σένα! Γιατὶ καλὰ μιλήσατε, πρέπει νὰ πώ, κι' οι δύο σας.

Κρέων (μὲ θυμό)

Βέβαια, στὴν ήλικια μου, θὰ μάθω φρονιμάδα 'Απὶ ἐν' ἀνθρώπῳ παιδί! Αἴμων

Μὰ τίποτε δχι δίχιο.

Κι' ἀν είμαι νέος κι' ἀνήλικος, δὲν πρέπει να ξετάξῃς Τέχνην περισσότερο ποτὲ παρά τὰ ἔργα.

Κρέων

"Εργο τὸ λές νὰ σέβεσαι κι' ὅσους παρχνομοῦνε;

Αἴμων

Ποτὲ νὰ σέβεσαι κακούς δὲ θά παρακινοῦσα.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΣΗ

Η ΛΟΓΙΚΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Φίλε Νομικό,

Μία φορὰ είτα στὴ ζωὴ μου νὰ διαβάσω «Βουλὴ» στὴν ἐφημερίδα μου καὶ ίδες τὶ διάβασα:

ΛΕΒΙΔΗΣ (ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης). Μὲ κατηγοροῦσι οἱ ἀντίθετοι διὰ τῆς «Πρωτίας» διὰ ἐνδιαστήματι δικαιούμενοι ἔκαμπα 1255 δικαστικὸς μεταβολές.

«Ἀλαγάζομαι, κύριοι, ν' ἀπαντήσω εἰς τοιαύτας ὑπερβολές!! διὰ τῆς «Ημερησίας» ήτις ἀποδεικνύει διτι πέντεν δὲ προκάτοχός μου κατὰ τὸ αὔτο διάστημα ἔκαμε 1318!!

«Ποι ἀλιπόν, δι κύριοι, ἔγκειται ἡ ἀλήθεια;»

«Ἀπόκοιτη δὲν είδα στὴν ἐφημερίδα, αὐτὸς εἰν' ἡ ἀλήθεια, μὲ τὴν ἐπῆρχ ἀπόνη γείτονά μου ποντρεῖς νὰ τοῦ διαβάσω τὴν ἀδικία ποὺ θέλανε νὰ φέσουν στὸν κ. Ι. πουργό. — Κι δὲ σαρκαστικότατος γείτονάς μου ἀροῦ μὲ κοίταξε μέτ' ἀπὸ τὰ ματογιάλια του, ἀνοίξε τὸ χυσό του στοματάκι καὶ είπε:

— «Ἡ ἀλήθεια, κύριε, ἔγκειται εἰς πούτο, διτι διόφορος μου δὲ κύριο Νικολάκης μέδεις ἔρεζειτε μὲ τὴν εὖσυνειδησία του καὶ τὴν τιμιότητά του! 'Ακοῦς, ἔκει νὰ πέται ἔξω 63 νούμερα! Κόρμα εἰν' αὐτῷ, κύριε, μὲ νοικοκυρίδι τοῦ κ. Βαρούν; 'Ε; Κι δὲ Κλεψάς δὲ τημετάρχης μας, δι τ. λέπη, ἀγκαλάσσεται πειθαρτεῖται στὸ θεάτρο, τι κάνουν αὐτού; Μὰ ξενίασι τοῦ! Καὶ θά μοῦ ξαναζητῶν ψήφοι 'Ακοῦς 63 νούμερα κατώ.— Πάλει τὸ λεζεῖο!»

«Ἄν πιστέψουμε τὴν εἰλικρίνεια τοῦ σαρκαστικοῦ μου γείτονα, πάνε νὰ πει πώς δικαιάσκεται νὰ νοιάθει πῶς πίστω ἀπὸ τὴν καθαρεύουσαν ρυτορικὴ τῶν ικαριγκιδίων τῆς Βουλῆς κρύβεται μονάχα τὴν έχαγαποντιά.

Δικός σου

Ρελογδές

Κρέων
Καὶ δὲν τὴ λέσι λοιπὸν ικανήν, αὐτὴν ποῦ κάνει τέτοια;

Αἴμων

«Οξει! δὲ θέ το ποὺ ποτὲ τῆς Θήβας οἱ πολιτεῖς.

Κρέων

Λοιπὸν ἐτοῦτο θά μοῦ πούν, τι πρέπει νὰ προστάξω;

Αἴμων

Καὶ δὲ θωρεῖς πῶς λέσι αὐτό, σά νάσαι πολὺ νέος;

Κρέων

Καὶ πρέπει κι' ἄλλος παρά ἔγω νά κυθερνᾷ τὸν τόπο;

Αἴμων

Μά πολιτεῖα δὲν εἶναι αὐτή, ποὺ ἀνήκει σ' ἔναν άντρα.

Κρέων

«Εκείνου ποὺ τὴν κυθερνᾶ δὲν είναι, δι πολιτεία;

Αἴμων

Ηέβεικα, ἀν ποθῆς νά κυθερνᾶς ἔρημη γῆ, μονάχος!

Κρέων (ἀπό τὸ θυμό του δυσκολεύεται νά θρησκεύεται τὸ λόγιον του)

Νοῦ φαίνεται σά ούμραχος αὐτός μὲ τὴ γυναῖκα.

Αἴμων

Ιουνίκια βέβαια ἀν είσαι ἔστι, γιατὶ γιά σὲ φροντίζω.

Κρέων

«Ἄχρεις, ποὺ τόν πατέρα του τολμᾶς νά κατακρίνῃς!

Αἴμων

Γιατὶ σ' ἀδικία πράματα θωρᾶ πῶς κάνεις λάθος.

Κρέων

Κι' ἀν γιὰ τὴν ἔξουσία μου φροντίζω, κάνω λάθος;

Αἴμων

Δὲν τὴν φροντίζεις ἀν πατέρας τὸ θεϊκό τὸ δίκιο.

Κρέων

Τῷ τιποτίνιο ἔστι κορμί, ποὺ σὲ τραβᾷ γυναῖκα!

ΛΟΓΙΑ ΓΝΩΣΤΙΚΑ

Η «Μεταρρύθμιση» τῆς Πέμπτης δημοσιεύει τόπολουσα γράμμα τοῦ φίλου μας κ. Γιάννη Παρμενίδη:

Φίλε μου Κύριε Φραγκούδη,

Γειά σου καὶ νὰ ζήσῃς τὸ «Μεταρρύθμιση».

Ο Κύριος Αναγνωστόπουλος, κι' ἔγω τὴ διαβάζουμε μὲ μεγάλο ικρδιοχτύπι γιατὶ δχι μόνο μᾶς ἔχεις πολύ, μὲ συντυχούμε πάρα πολὺ μήν τύχει καὶ διαπορέσσεις καὶ τὴ βασιλείας δημοσίευση; Σὲ παρακαλούμε δὲ καὶ οἱ δύο μᾶς νὰ μηδὲν παρατηρούσθωμε. Ξέρεις πῶς καὶ οἱ δύο μᾶς τὸ καλὸ θέλουμε καὶ τὸ καλὸ τῆς φημερίδας τους διοτείται μὲ νομίζω πῶς θὰ σου κακοφανῆ. Πρῶτο νομίζουμε πῶς κάνεις λαχθος ποῦ σὲ γίγτηκες τοῦ Διαδόχου γιατὶ έτσι εἶστι εἴσεπτελέσιες αὐτὸν ποῦ θὲ έχουμε Ιωαννῆ μιὰ μέρα καὶ δὲ συζέρνεις γιὰ τὸ έθνος τέτοιο πρόσωπον καὶ τὸ ξέλλο ποῦ νομίζουμε πῶς οὔτε δίκαιος. δὲν έχεις γιατὶ τέλος αὐτὸς έθειεις κάκηποση φιλοτιμίας καὶ πατριωτισμό, πορεμάτω ποὺ δὲν είρχεται συνηθισμένοι στὴν Βιλαδάκη νὰ τὰ βλέπουμε καὶ διὰ τὸν δημοσίευσην την πρέπει νὰ τὸ περιποιούμαστε σάν ποὺ περιποιεῖται κανένας, κανένα ντελικάτο φιάλη νὰ μη μαρκήῃ.

Τέλος τοῦ έργουμας μὲ δλη μᾶς τὴ καρδικὴ νὰ ζήσῃς καὶ σὺ καὶ νὰ μηδερέσσεις νὰ ξακολουθήσῃς εἴσοδοι καταπάτως ἀργίσεις καὶ τὸ μεγάλο, τὸ γιγαντιό έργο ποῦ κανένας δὲν κατάφερε νὰ τὸ φέρῃ σὲ κεφάλι διὰ τὴν ὥρα.

Βοστώνη 12 τοῦ Σεπτεμβρίου 1904.